

og klart fulgt det Standpunkt, som Kommunalbestyrelsen har ønsket fulgt, og som de Herrer vilde vide er udtalt i en Adresse til Regering og Rigsdag fra Københavns Kommunalbestyrelse, dens Overpræsident, dens Magistrat og dens Borgerrepræsentation. Denne Udtalelse gik jo ud paa, at man ønskede tre Punkter lagte til Grund: En Ret til at paalægge Indkomstskatten efter stigende Skala, en Bevægelsesfrihed med Hensyn til Skattesatsen, der er tilstrækkelig til Fyldestgørelse af de kommunale Formaal og Indførelse af en tvungen Selvangivelse. Med Hensyn til det sidste Punkt har jeg ikke ment det nødvendigt at stille noget Ændringsforslag, idet man i Henhold til enkelte Paragraffer i Loven har Adgang til med Regeringens Samtykke at faa dette indført, saa det har jeg ment var tilstrækkeligt. Med Hensyn til det andet Punkt, Bevægelsesfrihed, og det første Punkt, Ret til en stigende Skala, har jeg sammen med de Herrer socialdemokratiske Medlemmer af Skatteudvalget stillet Forslaget her, som gaar ud paa at fastsætte, at Indkomstskatten til Byer maa opkræves efter den samme Skala, som Regeringen har foreslaaet med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten til Staten. Jeg er altsaa gaaet saa langt som muligt for at skaffe Kongruens med de Love, som Regeringen har forelagt og anbefalet. Det er nødvendigt af Hensyn til det pekuniære Udbytte at lægge visse Procent til, og der have vi foreslaaet et Tillæg af indtil 100 pCt. Det er altsaa ikke nogen ubegrænset Stigning, der er Tale om. Der er kun Tale om at faa Lov af opkræve efter den Skatteskala, som er lagt til Grund for Regeringens Forslag, med et procentvis Tillæg af indtil 100 pCt. Hvis man ser paa den Skala, som den foreslaaet fra Regeringen med et skattefrit Afdrag af 800 Kr., vil et Tillæg af 100 pCt. netop give den samme Sum, som de 3 pCt. for Øjeblikket give i København. Det, som Københavns Kommune altsaa i Fremtiden vil faa mere, er Forskellen mellem Bygningsafgiften og Ejendomsskylden til Staten; og saa det af mig tidligere nævnte, den mellemkommunale Beskatning og Skatten paa Aktieselskaber, og med en saadan Sum mene vi, at vi indtil videre kunne se Tiden rolig an. Men af Hensyn til Valgretten har det været nødvendigt at føje en lille Ændring til, nemlig at det skattefri Afdrag skulde nedsættes til 600 Kr., og at der ikke skulde gives noget Afdrag for Børn. Det er ikke af pekuniære

Hensyn, det er gjort; det er kun for saa vidt muligt at bevare Valgretten uforandret, som den er nu. Skulde der blive gjort Indvendinger imod, at vi derved skulde faa mere, end vi ønske, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod, at der kunde sættes en Ændring i Stedet, hvorefter vi ikke fik mere end de 3 pCt. til Kommunen. Der er ikke skjult nogen Bagtanke herved, det er ikke nogen Bagdør, hvorigennem vi søge at komme ud. Vi have kun ment, at naar man tog den af Regeringen foreslaaede Indkomstskat til Staten og bad om at faa den anvendt paa København med en meget rimelig Begrænsning opad, saa at det svarer til de nuværende 3 pCt., holdt vi os saa nær til og konformt med de Tanker, der laa til Grund for Regeringens Forslag, at vi ansaa det for et ret beskedent Ønske.

Der kommer dertil den Ting, som jeg ønsker at omtale, at man meget let kunde føje tilden Paragraf et Stykke, hvori det bestemtes, at med Indenrigsministerens Billigelse kunde de øvrige Købstæder i Landet faa Lov til en lignende Beskatning. Vi have jo faaet det ene Andragende efter det andet fra Ligningskommissionerne og Byerhvervene, og hvad de nu hedde, om at faa en stigende Skala lagt til Grund, saaledes at den kunde benyttes i Stedet for Formue- og Lejlighedsskatten. Jeg har ikke taget dette med af den Grund, at jeg helst vil lade dette Spørgsmaal saa rent og klart som muligt angaa Københavns Kommune; men det har min Sympati, og jeg vilde anse det for ret rimeligt, saa fremt Regeringen i øvrigt kunde imødekomme denne Tanke over for København, om den ogsaa vil gøre det over for de andre Byer. Jeg skal hermed anbefale det under Nr. 5 stillede Forslag, idet jeg forbeholder mig senere, naar jeg har hørt den højtærede Ministers Mening, yderligere at begrunde det.

Under Nr. 34 har det samme Mindretal, hvortil jeg hører, stillet et Forslag, der gaar ud paa, at den Sum, som fremtidig skal fordeles til Kommunerne og som i Lovforslaget er fastslaaet til $2\frac{1}{2}$ Million, ikke skal fikseres til noget bestemt Beløb, men gøres afhængig af Landets Indbyggertal. Det træffer sig nemlig saaledes, at de to Tal nu falde saa nogenlunde sammen, idet der nemlig efter den sidste Folketælling fandtes c. 2,450,000 Indbyggere i Danmark. Der er altsaa en Forskel paa c. 50,000. Jeg er af den Mening, at naar vi tage Penge ved en Skat, der er bevægelig, nemlig Indkomst- og Formueskatten, og